

Açın Aşı Aşk Olsun

– Gökdeniz · 20 Eylül 2020

AÇIN AŞI AŞK OLSUN

Koyu renkli poşetle, ürkek bakışlı bir kız
Ne taşıyor elinde, tuhaf tıngırtı sesi
Görünmemek gayesi, uçarcasına bir hız
Varmak istediği yer, merak ettim neresi

Uzaktan takip ettim, peşinden düşüp yola
Var bir tuhaflık ama, haydi hayırlar ola
Çok geçmeden kıvrıldı, yolun sonundan sola
Süzüldüğü sessizce, meğer cami bahçesi

Girdim ben de içeri, upuzunca bir kuyruk
Yemek sırasındaydı, kadın ihtiyar çocuk
Kaplar çıkmış torbadan, kepçeler çabuk çabuk
Dolduruyor görevli, varmışça acelesi

Ramazanda olurmuş, aşevi dağıtımı
Bunca düşkün var demek, muhtaç süren yaşamı
Orda gördüklerimle düşündüm hayatımı
Olmamıştı hiç bir an, böyle muhtaç devresi

Tencereyi dolduran, çekilip bir köşeye
Torbasına gizliyor, göz gezdirip çevreye
Bir tanıdık gördü mü, Fark edildim mi diye
Tedirginlik yaşıyor, zor kısmı götürmesi

Solgun, yılgın çehreli, her yaştan bir çok insan
Demek böyle doyuyor, tuhaf oluyor insan
Koşar adım ayrıldım, bakarken onca insan
Tanıdık yok inşallah, bunalttı seyretmesi

Allahım razı olsun, kimler sebep olduysa
Bari aç kalkmayacak, buncası tas dolduysa
Ama ya diğer aylar, Keşke zenginler duysa

Paylaşsa varlığından, bitse fakir çilesi

Belki de şu yandaki, şık ve temiz komşumuz
Bulamıyorsa yemek, duymuyordur ruhumuz
Görünüşe aldanıp, değilse umurumuz
Komşu açken tokluğun, Müslümanlık neresi?

Yoldaki kızı görmem, belki bir işaretti
Ardından gördüklerim, silkelenmeme yetti
Bu nem gözlerimdeki, hem şükre delaletti
Hem de azme olmaya, düşkünlerin çaresi

erol başçı